

BOBI PRICOP - Candidatură pentru Senatul UNITER

Îmi depun candidatura la Senatul UNITER pornind de la câteva experiențe concrete de lucru, ca regizor, profesor, director artistic sau coordonator de festival, din care am conturat direcțiile de mai jos.

În 2011, spectacolul meu de licență a fost preluat de Teatrul Act. Un alt spectacol făcut în facultate, împreună cu colegii mei de an de la actorie, a ajuns în repertoriul Teatrului Bulandra. În ambele cazuri, cineva a venit să vadă ce făceam și a decis să aibă încredere în noi. Așa am început să profesez, datorită unor întâlniri norocoase. Am crezut mereu că e datoria noastră în orice moment să facilităm tipul acesta de întâlniri colegilor noștri mai tineri. Din 2019 până în 2025 am coordonat Festivalul Tinerilor Regizori „Theater Networking Talents” de la Teatrul Național din Craiova, încercând să creez o platformă care să ofere mai multe șanse tinerilor artiști de a se face văzuți. Regizorii proaspăt absolvenți și-au prezentat spectacolele de diplomă și au ajuns în contact direct cu oameni care i-au putut invita să lucreze. Printre programele susținute de mine la Teatrul Regina Maria din Oradea au fost atât concursuri deschise pentru tineri regizori, cât și formarea unei trupe de adolescenți care să se alăture echipei de actori a teatrului. Am susținut în cadrul activității mele profesionale la UBB mai multe stagii de practică artistică sub forma unor rezidențe în Teatrul Național din Craiova, Reactor de creație și experiment Cluj-Napoca și Teatrul Regina Maria, îndrumând studenți ai masteratului de practici colaborative (actori și regizori) să creeze spectacole în aceste teatre. Pentru mine, susținerea noii generații înseamnă, înainte de orice, acces real în contexte de lucru profesionale. E foarte fragilă trecerea dintre școală și profesie. Și, cu toate că este esențial ca acestea să existe, nu cred că putem vorbi despre sprijinirea tinerilor numai în termeni de vizibilitate și oportunități artistice. Contează și condițiile în care ajung să muncească. Faptul că cineva se află la debut nu ar trebui să îl oblige să accepte condiții pe care niciun artist cu experiență nu le-ar accepta vreodată. Mi-aș dori mai multe programe prin care UNITER să aducă la aceeași masă de discuții artiști independenți, regizori, actori și practicieni consacrați, absolvenți ai școlilor de teatru și pe cei care conduc instituțiile, și ulterior legiuitorii, pentru a crea contextul unui dialog real și productiv, care să stea la baza unor schimbări sistemice, strategii culturale și modele de bune practici.

Mă interesează de asemenea și susținerea și dezvoltarea dramaturgiei autohtone contemporane. Peisajul local în ceea ce privește dramaturgia s-a îmbunătățit considerabil în ultimii ani. De câțiva ani coordonez serii de spectacole-lectură și discuții (în cadrul FNT, FITS, Goethe, Institutul Cervantes) și cred foarte mult în întâlnirea directă dintre text, actori și public. Împreună cu Mihaela Michailov am coordonat începând din 2022 modulul de spectacole-lectură din Festivalul Național de Teatru, unde am încurajat în ultimii doi ani teatrele să monteze piese câștigătoare ale concursului de dramaturgie românească. Este un mare câștig faptul că nivelul calitativ al înscrierilor la concursul din 2026 (când teatrele care vor monta piese câștigătoare sunt Naționalele din București, Iași și Timișoara) a fost unul absolut fabulos. Este foarte mare nevoie de astfel de contexte în care instituții de prim rang să încurajeze

dramaturgii să intre în echipe de lucru alături de regizori și actori. Mi-aș dori ca UNITER să urmărească drumul unor texte românești noi pe o perioadă mai lungă și să construiască parteneriatele prin care ele pot circula, poate inclusiv în afara țării.

Un alt aspect care mă preocupă este dezvoltarea publicului tânăr. Am făcut multe proiecte pentru copii, adolescenți și tineri și am văzut cât de repede își dau seama când un spectacol le vorbește de sus sau încearcă să le imite limbajul. Tinerii au nevoie de povești care îi privesc și care îi reprezintă, dar care le lasă în același timp suficient spațiu să decidă singuri ce este relevant pentru ei. În multe comunități, prima întâlnire a unui adolescent cu teatrul depinde încă de inițiativa unui profesor. Este nevoie de mai mult decât organizarea de spectacole pentru grupuri din școli, trebuie să construim comunități și să dăm motive tinerilor să se întoarcă în teatre. UNITER poate sprijini inițiativele de educație teatrală care există deja, poate sistematiza exemplele de bune practici deja dezvoltate de unele teatre din țară și poate susține proiecte care să ajungă și acolo unde oferta culturală este redusă.

Candidez cu încrederea că experiențele mele de lucru de până acum pot fi punctul de plecare pentru programe și noi proiecte gândite împreună cu viitorii colegi din Senat.